

ירח שלא ידעתי

שחור על גבי לבן

את קו הַרְקִיעַ הַנִּפְרָשׁ מַגֵּג בִּיתִי אֲנִי מִכִּירָה יוֹתֵר מֵאֵת אֶת קוֹי כִּף יָדִי
וּבְכָל זֹאת בְּכָל פֶּעַם שְׁאֲנִי מִבִּיטָה בּוֹ אֲנִי מִגְלָה מִגְדָּל –
לֹא כּוֹכַב מְצֻלָּה אוֹ הַשְׁתַּקְפוֹת הַיָּרֵחַ, בִּטּוֹן מְסֻאָב!
לֹא הָיָה, וּפּוּף הוּא עֹכֶשׂוּ! וְעֹכֶשׂוּ יִשְׁאָר פֶּה לְנִצָּח
בְּצֻלָּהוֹב הַכּוֹכַב, בְּשִׁקּוֹף הַיָּרֵחַ, וְאֵף בְּמִקְסֵם הַשְׂוֹא.

וְאִמָּא, תִּרְאִי, הַיָּרֵחַ! וְאִמָּא, הַבֵּיטִי, שְׁבִיל הַחֶלֶב!
אֲנִי יוֹדַעַת, בְּנִי, אֲנִי יוֹדַעַת, אֵךְ זֶהוּ מִקְסֵם שְׂוֹא.
הִנֵּחַ לַשָּׁמַיִם, הִבֵּט בְּאַבְנִי! בְּעִיר! הִנֵּחַ עוֹד מִגְדָּל!
אִם תִּרְאֶה אוֹתוֹ, שְׁלֹף הַיָּרֵחַ! גַּם הַשְּׁבִיל וְגַם הַחֶלֶב.

בבואך לכתוב שיר

חֲשַׁבִּי עַל נֵר.
גַּם הוּא מְשַׁכְנֵעַ שֶׁהוּא, כְּמוֹ כָּלֶם,
דּוֹמֵעַ פֶּה וְשֵׁם אֵךְ דּוֹלֵק. אִם רַק הָיָה מִפְסִיק לְלַהֵג
וּמִטָּה מִבִּטּוֹ, בּוֹדָאִי הָיָה מִבְּחִין כִּי מִזְמָן כָּבֵד הִפֵּךְ לְצַעֵר עֲצֻמוֹ.

שְׂרוּכִים

מְנַהֵטֵן בְּשִׁבְלִי תִמְדִּיד תִּהְיֶה יִבְנֶה. וְהָרִי אֶהֱבֵתִי אוֹתָךְ
עוֹד לִפְנֵי שְׂרָאִיתִי אוֹתָךְ (וְאֵיךְ יָדַעְתָּ שְׁחִכִיתִי לָךְ?)
בְּכִנְיֹסָה לְאוֹלָמִי מְנַהֵטֵן (א.ת. יִבְנֶה) פִּירוֹ שְׁלִי, הוֹשָׁטָה לִי יָד
אֶל חֲצִי צְמִיג תִּלּוּי מִהֶמוּסָךְ לִיד. אִמְרַת הִירַח בְּשִׁבְלִיךְ – קָחִי!
אֵךְ אֲזֵהנִחַת יָדְךָ עַל רֹאשִׁי דְּחַפָּת וְלַחֲשָׁת זֶה לֹא קָשׁוּר זֶה לֹא...
רַק זֶרַעַךְ נוֹתֵר לְדַמְעָתִי וְדַמְעָתְךָ בְּתוֹכִי.

וְשׁוּב אַתָּה דוֹחֵף וְלוֹחֵשׁ זֶה לֹא קָשׁוּר זֶה לֹא... תַּעֲשֵׂי כְּבָר נֹו
אִמָּא, קָשֶׁר כְּפוּל, פֶּרֶפֶר! עַל רֹאשִׁי טוֹפָח. נֹו כְּבָר, תִּשְׁרָכִי!
וְדַמְעָתְךָ בְּתוֹכִי וְזֶרַעַךְ דַּמְעָתִי, וְהָרִי אֶהֱבֵתִי אוֹתָךְ
עוֹד לִפְנֵי שְׂרָאִיתִי אוֹתָךְ (וְאֵיךְ יָדַעְתָּ שְׁחִכִיתִי לָךְ?)
נִתַּתִּי לָךְ יָרַח שְׁלֹא יָדַעְתִּי. אֵךְ כְּשִׁידְךָ הִקְטַנָּה עַל רֹאשִׁי, מְנַהֵטֵן
בְּשִׁבְלִי תִמְדִּיד תִּשְׁאָר יִבְנֶה.